

Onnittelupuhe Kalervo Jokiselle 14.3.2011 merkkipäivän johdosta.

Arvoisa Salon Seudun Sotaveteraanit ry:n hallituksen varapuheenjohtaja.

”Mitä vanhempi puu on
sitä arvokkaammaksi ja suuremmaksi se kasvaa
mitä syvemmälle sen juuret yltävät
sitä tukevammin se pitää puolensa myrskyille
mitä tiuhempi lehvistö sillä on
sitä turvallisemman suojan se tarjoaa
mitä vahvempi runko sillä on
sitä parempi siihen on nojata
mitä korkeammalle sen latva kohoaa
sitä kutsuvampi on sen varjo”.

Hyvät Kalervo Jokisen ystävät.

Viime lauantaina sain Eilalta pyynnön, että toisin muutamalla sanalla esiin Kalervo hänen ystäväpiirilleen, joka on nyt tänään tänne juhlapaikkaan kokoontunut. Minä tiedän Kalervosta jotain, mutta en kuitenkaan paljontakaan. Keskustelujen kautta sain seuraavat tiedot:

Aarre Elias Kalervo Jokinen syntyi 14.3.1921 Kiikalassa, joka on ollut myös hänen pitkän elämänsä asuinpaikka.

Elämän alkuvaiheissa nuorena poikana Kalervo oli vanhempiensa katseen alaisena. Sen aikainen tapa oli, että poika jatkaa isän jälkeen tilan pitoa. Näin toimittiin myös Jokisen perheessä. Nähtiin, että nuorta miestä tarvitaan alusta lähtien tilan töissä.

Koulunkäynnille ei ollut sijaa ja niin Kalervokin koulunkäynti jäi kansakoulupohjaiseksi. Kuitenkin ammatillista koulutusta hän oli oppimassa Kansanopistossa Hollolassa ja Maatalouskoulussa Järvenpäässä.

Opintojen välivuonna hän päätti naapurin pojan kanssa lähteä 18-vuotiaana vapaaehtoisena Talvisotaan. Valmistelut olivat pitkällä ja Kalervo jo ilmoittautumassa, kun isä oli kuullut asiasta ja haki pojan kotiin. Tuli kuitenkin vuoden 1941 kesällä lähtö Jatkosotaan. Kalervo niin kuin kaikki hänen ikäisenä nuoret miehet olivat sitä sukupolvea, joka joutui puolustamaan meille kaikille itsenäisen ja vapaan kotimaan Suomen. Hän toimi jo Talvisodan aikana vartiotehtävissä Kiikalassa ja Salossa sekä Turun lentokentällä. Aloitti varusmies palveluksen jatkosodan aikana 1941 Jalkaväen Koulutuskeskuksessa. Siirrettiin Jalkaväkirykmentti 30:een. Taisteli kivääriryhmän johtajana Aunuksessa, Syvärillä, Karjalankannaksella ja Talissa. Ylennettiin alikersantiksi 4.5.1944. Oli myös Lapin sotaan menossa, mutta hänen ikäluokkansa palautettiin matkalta takaisin ja hänet

kotiutettiin 15.11.1944. Kalervo kuului suojeluskuntaan vuosina 1937 – 1941 Kiikalassa ja Hollolassa. Hollolassa oli Kansanopiston ajan.

Sodan jälkeen tämä sukupolvi lähti rakentamaan uutta Suomea ja tekemään siitä hyvinvointivaltiota. Kalervolle rooli tässä oli kotitilan hoito maanviljelijänä. Isä kuoli vuonna 1945 ja tila jäi 25 – vuoden ikäiselle Kalervolle.

Vahvan rinnalla kulkijan hän sai vuonna 1960, kun Eila Veikkolinin kanssa solmi avioliiton. Yhdessä tehtiin tilan töitä. Ensimmäinen traktori, piikkipyöräinen, tilalle tuli 1940 loppupuolella. Aina vuoteen 1960 asti tilan viljat niitettiin viikatteella ja se oli vuoden kovin urakka lapiolla tapahtuvan ojankaivuun ohella. Ensimmäinen leikkuupuimuri hankittiin tilalle vuonna 1960. Tarvittiin aikaa myös nuorikolle, Eilalle.

Alkuruno, jonka luin, kertoo mielestäni sen, mikä mies Kalervo on. Häneen runon eri osiot sopivat erinomaisesti.

Kuten runossa sanottiin mitä vahvempi puu, sitä arvokkaammaksi ja suuremmaksi se kasvaa. Kalervon osalta asia on juuri näin. Sitä vahvuutta hänestä juuri löytyi. Se, että hän uurasti kotitilansa erinomaiseen kuntoon, häneltä riitti voimia ja intoa osallistua yhteiskunnan, seurakunnan ja pankin ja muiden kohteiden kantavana voimana. Hänen roolinsa oli Kiikalassa arvokas ja suuri. Hänen auktoriteettinsa oli ratkaisevasti monissa suurissakin asioissa viemässä päätöksiä positiiviseen suuntaan.

Heti isännäksi ryhdyttyään Kalervolle ”satoi” merkittäviä luottamustoimia. Hän oli säästöpankin ja paikallisen vakuutusyhdistyksen hallinnossa yhteen menoon 48 vuotta. Kirkkohallintokunta, jonka puheenjohtajana hän toimi 10 vuotta, oli Kalervolle merkittävä luottamustoimi.

Kunnan hallituksessa hän oli 25 vuotta, josta kaksi kautta puheenjohtajana. Suurimman ajan kunnan hallituksessa hänellä ei ollut poliittista mandaattia, vaan kun vahvaa vaikuttajaa tarvittiin kunnan asioista päättämään, osaaminen ajoi ohi politikoinnin. Puheenjohtajana ollessaan kuitenkin hän sitoutui määrättyyn puolueaatteeseen. Kiikalan kunnassa toteutettiin Kalervon hallituskautena merkittäviä investointeja, joista ehkä merkittävin oli koko kunnan kattava vesiverkosto. Hän mainitsi keskustellessamme, että sitoutumattomana hänellä oli paljon mahdollisuuksia tehdä päätöksiä, joissa ei ollut poliittisia paineita.

Esimerkkinä hän mainitsi veroäyrin ja sen nostotarpeen.

Kuntalaiset arvostivat Kalervoa ja hänelle myönnettiin huomionosoituksia. Yksi merkittävimmistä on ehkä Naurisäijän valinta, joka kohdistui häneen kuusi vuotta peräkkäin vuodesta 1990 lähtien. Naurispitäjistä mainittakoon, että se oli aikanaan pilkkanimi. Vuosisatoja sitten Kiskossa viljeltiin jo perunaa, mutta kiikalalaiset näkivät, että vanhassa vara parempi ja söivät edelleen naurista. Kiskolaiset saivat aiheen pilkkanimeen, koska Kiikalassa oltiin niin alkukantaisia. Nykyisin Naurisäijä on Kiikalassa kunnianimi.

Ikä on tuonut tilanteen, että vastuuta paikkakunnalla on jaettu muille ja on näin enemmän aikaa hyvälle ja mielekkäille harrastuksille.

Kalervon harrastus oli vuosikymmenien ajan luottamustoimet, joten muuhun ei aikaa kunnolla riittänyt. Yhdelle harrastukselle kuitenkin riitti aikaa Eilan kanssa ja se oli tanssi. Sillä katkaistiin arki ja tanssilattioita kulutettiin. Se on vieläkin ohjelmassa. Kalervo jäi

maatilayrityksestään eläkkeelle täytettyään 73 - vuotta. Henkiset ja fyysiset voimavarat keskitettiin uuden kodin rakentamiseen ja Yli - Anttila sai nykyisen muotonsa.

Meillä Salon Seudun Sotaveteraaneilla on ollut onni saada Kalervo mukaan hyvään harrastukseen. Ollaan päättämässä ja tuottamassa palveluja sille sukupolvelle, jonka roolia Suomemme pelastajana emme saa koskaan unohtaa. Se elämän kokemus ja kokonaisnäkemys, jonka hän omaa, on suurena apuna yhdistyksen toiminnoissa.

Me Salon Seudun Sotaveteraaneissa onnittelumme sinua Kalervo merkkipäivänäsi ja toivotamme paljon terveitä vuosia niin Eilasi kanssa kuin meidän yhdistystoiminnassamme. Kiitos kaikesta!

Kiitos myös siitä lahjoituksesta, jonka täällä mukanaolijat ovat merkkipäiväsi lahjana maksaneet yhdistyksemme tilille. Lahjoituksen arvo on lähes 4000 €, joka tullaan lyhentämättömänä ohjaamaan veteraanijäsentemme kuntoutukseen eli jalkahoitoihin ja hierontaan. Noin 100 veteraania saa hoitokerran.

Sinua ja Eilaa sivusta seuranneena ja se yhdessä elämisen harmonia ja onni, joka teistä loistaa, saa minut tulkitsemaan Erkkoa;

"Ei onni tule etsien, se tulee eläen.

Ei onni saavu ulkoa, se nousee rinnasta".

Kunnioitettu päivän sankari!

Tiedämme sinut kaiken muun lisäksi myös erinomaiseksi runojen lukijaksi ja lausujaksi. Yhdistyksemme nimissä ojennan merkkipäiväsi kunniaksi Yrjö Jylhän runokirjan Kiirastuli, jonka hän on kirjoittanut rintamaolosuhteissa.

Kaikkea hyvää toivotan Teille Kalervo ja Eila!

Tässä Sinulle Kalervo tämä runokirja ja Sinulle Eilalle ruusukimppu, joka on kunnioitus ja arvostus, siitä työstä, mitä olet yhdessä Kalervon rinnalla tehnyt.